

bestående värde”, för vilket han måste erhålla en rimlig kompensation. Även med den nu föreslagna höjningen kommer stipendiebeloppen dock icke att kunna konkurrera med de tjänster på den allmänna arbetsmarknaden som en akademiker med grundexamen kan erhålla.

En utväg att komma till rätta härmed vore att som universitetsutredningen diskuterat och ett flertal remissinstanser föreslagit garantera stipendiebeloppens värdebeständighet, exempelvis genom anknytning till konsumentprisindex. Detta innebär icke att man frångår principen om en rimlig relation mellan stipendierna och arvodena till amanuenser och assistenter. De nu föreslagna beloppen återställer tvärtom den relation som rådde mellan arvodena och stipendierna när de senare inrättades år 1947. Under åren dessemellan gick denna relation förlorad, och stipendiernas realvärde tilläts sjunka avsevärt i relation både till arvodena och till konsumentprisindex. Med de nu föreslagna beloppen som basbelopp samt en anknytning till konsumentprisindex skulle i varje fall skapas en garanti för värdebeständighet gentemot levnadskostnadernas stegring. Vad sedan gäller det av universitetsutredningen anförda argumentet, att man därigenom icke skapar en garanti för att stipendiernas rekryteringsfrämjande effekt bibehålles i relation till en allmän standardhöjning, kan endast anföras att detta talar för att basbeloppen blir föremål för en regelbunden omprövning.

Under åberopande av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att beloppen för licentiand- och doktorandstipendier höjes på sätt som föreslås i proposition nr 104, men att dessa belopp betraktas som basbelopp, vilka anknytes till konsumentprisindex.

Stockholm den 9 april 1958

Olof Hammar

Nils Nestrup

Nr 498

Av herr **Helén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 104, angående vissa åtgärder för upprustning av universitet och högskolor.

(Lika lydande med motion nr 393 i Första kammaren)

Stockholm den 9 april 1958

Gunnar Helén